

آینه

جمهوری اسلامی

خودزنی تبلیغاتی چرا؟

● قطعا هر دولتی نقاط ضعفی هم در کنار نقاط قوت خود دارد. انتقاد منصفانه از دولت‌ها با هدف تصحیح عملکردها و ارتقأ خدمت‌رسانی به مردم نیز بسیار پسندیده است، ولی آنچه اکنون در کشور وجود دارد انتقاد نیست بلکه انتقام است، نقد منصفانه نیست بلکه انکار واقعیت‌ها و نادیده‌گرفتن امتیازات کشور و نظام است. چنین روشی از افرادی که هیچ علاقه‌ای به کشور و انقلاب و نظام ندارند، امری طبیعی است ولی این روزها کسانی دست‌اندرکار این سیاه‌نمایی‌ها هستند که خود را دلسوز کشور و مردم و انقلاب و نظام معرفی می‌کنند و عجیب‌تر اینکه دستگاه‌ها و امکاناتی که از بیت‌المال تغذیه می‌شوند نیز خود را موظف می‌دانند در مسابقه سیاه‌نمایی پیش‌شان باشند و از هیچ تلاشی برای زشت و کریه و ضعیف و ناتوان جلوه‌دادن کشور و انقلاب و نظام خودداری نکنند. روشن است که این افراد و احزاب و دستگاه‌ها به بهانه نقد رقابتی سیاسی خود مرتکب سیاه‌نمایی می‌شوند ولی آنچه از گفتارها و تبلیغات پرچم آنها در افکار عمومی از جمله در خارج از مرزها جلوه‌گر می‌شود، ناکارآمدی نظام جمهوری اسلامی و بی‌ثباتی کشور ایران است… آیا ظلم نیست که بعضی افراد و احزاب و رسانه‌ها از جمله رسانه ملی یکسره منفی‌بافی کنند و شرایط را به‌گونه‌ای جلوه دهند که گویی ایران امروز یک کشور بی‌ثبات، دچار انحطاط اقتصادی، عقب‌ماندگی سیاسی و مشکلات همه‌جانبه است؟ دست‌اندرکاران چنین تبلیغاتی آیا به زیان‌های بی‌حدوحصری که به کشور و به‌ویژه نسل جوان وارد می‌شود اندیشیده‌اند؟ این سیاه‌نمایی‌ها برخلاف تصور دست‌اندرکاران آن که خارج‌کردن رقابتی سیاسی خود از میدان را هدف قرار داده‌اند، نه تنها چنین هدفی را تأمین نمی‌کند بلکه ترکش آن در درجه اول به خودشان اصابت می‌کند و در درجه دوم به کشور و نظام لطمه می‌زند. کافی است ایان به دو انتخابات سال‌های ۹۲ و ۹۴ توجه کنند و با دقت در نتایج به دست آمده از آنها به این سؤال پاسخ بدهند که چرا مردم برخلاف تبلیغات طولانی و پرچم آنها رای دادند و قدرت را در دو کانون اجرایی و تقنینی از دست آنها خارج کردند؟

مجلس‌ت‌راز‌جمهوری‌اسلامی‌ایران

● **سیدعبداللهٔ متولیان:** «مجلس‌ تراز انقلاب اسلامی» که «در رأس امور» بوده و به عنوان «عصاره فضائل ملت» شاخهٔ می‌شود چگونه مجلسی است و دارای چه ویژگی‌ها و مختصاتی است؟ دمیدن روح آرامش در کشور و پرهیز از مجادلات حزبی و مضرو حفظ جایگاه و هیبت مجلس به عنوان عصاره فضائل ملت، بدیهی است که صیانت از جایگاه مجلس مستلزم نظارت دقیق نمایندگان از خودشان است. استیکارستیزی و تبدیل مجلس به پایگاه مستحکم انقلاب اسلامی در برابر تهدیدات فزاینده، متنوع و پیچیده شیطان اکبر و طغوت اعظم و هم‌پیمانانش، داشتن بصیرت انقلابی و دشمن‌شناسی، مجلس تراز انقلاب اسلامی نته‌ها باید‌ا در بصیرت لازم برای تشخیص دوستان و دشمنان انقلاب در هر برهه‌ای برخوردار باشند، بلکه باید موضع روشنی هم در قبال آنها اتخاذ کند و از تمام ظرفیت‌های مجلس برای خنثی‌سازی فتنه‌های ریز و درشت و منزوی ساختن فتنه‌گران استفاده کند. و بالاخره به جرئت می‌توان گفت که مهم‌ترین اولویت و وظیفه انقلابی مجلس دهم ریل‌گذاری صحیح کشور از طریق تهیه برنامه ششم مبتنی بر اقتصاد مقاومتی و تقویت و حمایت از تولید داخلی و ترویج و تثبیت سبک زندگی ایرانی اسلامی است.

انتقاد

بهترین رقیب برای روحانی رادیکالیسم است

● **سیدرضا صالحی امیری:** پوپولیسم در ایران منجر به رادیکالیسم، نوعی بی‌اعتمادی و خشم و عصبیت اجتماعی خواهد شد. البته پوپولیسم در کوتاه‌مدت آثار خوبی به‌ویژه برای بازیگران عرصه سیاسی دارد، ثمرات زیادی دارد اما در بلندمدت به‌شدت به بنیان سیاسی جامعه لطمه می‌زند و مخرب است و به‌طورکلی سامان سیاسی در ایران را نابسامان می‌کند که نمونه آن اتفاقات پس از سال ۸۴ است… سه کانون مخالف دولت برای نامیدسازی جامعه نسبت به این گفتمان وجود دارد که به صورت آشکار و پنهان در مقابل گفتمان اعتدال صف کشیده‌اند که مهم‌ترین این جریان‌ها، کسانی هستند که آزروی بازگشت به رادیکالیسم را همچنان در ذهنیت خود به عنوان رویا پرورش می‌دهند و به نوعی به دنبال بازگشت به گذشته و دوران هشت ساله محمود احمدی‌نژاد هستند… رادیکالیسم و رادیکال‌ها واقعیت تاریخی جامعه هستند. ما گفتمان آنها را به زیان ملت می‌دانیم اما اینکه اصرار داشته باشیم برای نفی آنها و اثبات خود آنها را به دشمن منتسب کنیم، پرهیز دارم اما رادیکالیسم در گذشته تاریخی مردم هزینه‌های سنگینی را به ملت وارد کرده و قطعا رسالت جریان روشنفکری و نخبگان و اقطاب سیاسی پیشگیری و آگاه‌سازی و هدایت جامعه و پرهیز از این گفتمان است… بشخصه معتقدم بهترین رقیب برای دکتر روحانی کاندیدای جریان رادیکالیسم است؛ چراکه معتقدم جامعه ایران با مقایسه دو گفتمان اعتدال و رادیکالیسم حتما اعتدال را انتخاب خواهد کرد. بسیار متنبٔ می‌بینم که احمدی‌نژاد رقیب روحانی باشد.

سیاست

بررسی احتمال انشقاق دوباره در مهم‌ترین تشکل سیاسی اصولگرا

روحانی، بهانه انشعاب مجدد جامعه روحانیت می‌شود؟

علی ایوبی

هاشمی‌رفسنجانی، نشان می‌دهد که تا نیمه دوم دهه ۷۰ قوای سه‌گانه برعهده اعضای جامعه روحانیت مبارز بوده است.

بعضی از اعضای شورای مرکزی جامعه روحانیت مبارز نیز به دلایل مختلف از عضویت در این تشکل استعفا دادند. ازجمله آیت‌الله خامنه‌ای، مقام معظم رهبری که در سال ۶۸ به‌ صورت رسمی از جامعه روحانیت مبارز کناره‌گیری کرد. ، آیت‌الله موسوی‌اردبیلی و ججت‌الاسلام علی سعیدی نیز استعفا دادند. این به‌غیراز افرادی است که در سال ۶۷ با کسب مجوز و تأیید امام خمینی(ره) از جامعه روحانیت منشعب شده و تشکل دیگری به نام «مجمع روحانین مبارز» را تشکیل دادند.

در جریان اولین انتخابات ریاست‌جمهوری در سال ۵۸ نیز مهم‌ترین گروهی که از بنی‌صدر حمایت کرد خود را در جریان اصولگرایی ایفا کند و همچنین در اعضای خود برای رسیدن به یک کاندیدای مشترک به توافق برسد؛ اعضایی که در طول تاریخ تشکیل آن، یک بار انشعاب و چند بارقهر بزرگان این تشکل را به چشم دیده‌اند. به نظر می‌رسد ۳۷ سال بعد از آغاز به کار یکی از قدیمی‌ترین تشکل‌های سیاسی کشور، انشعاب دومی در راه است.

جامعه‌روحانیت چگونه شکل گرفت؟

داستان تأسیس جامعه روحانیت مبارز از پیش از انقلاب آغاز می‌شود. سال ۱۳۵۶ و در پی شروع تحرکات ضد حکومت پهلوی و لزوم برنامه‌ریزی برای راهپیمایی و تهیه شعار و سخنرانی در مساجد، «مرتضی مطهری» هسته اولیهٔ جامعه روحانیت را تشکیل می‌دهد. به‌جز آیت‌الله مطهری که در ابتدای انقلاب به شهادت می‌رسد، چهره‌های معروفی چون آیت‌الله بهشتی، محمدجواد باهنر، آیت‌الله مهدوی‌کنی، آیت‌الله منتجع، آیت‌الله موسوی‌اردبیلی، حجت‌الاسلام ناطق‌نوری، حجت‌الاسلام کربوبی و موسوی‌خوینی‌ها از مؤسسان و اعضای شورای مرکزی جامعه روحانیت مبارز هستند. شواهد نیز نشان می‌دهد بیانیه‌های این تشکل در پیش از انقلاب با امضای حدود ۶۰ روحانی منتشر می‌شده است. در مراسم هم که برگزار می‌کردند روحانیانی مانند آیت‌الله محمدی‌گیلانی، ربانی‌الملمشی و حسن روحانی سخنرانی می‌کردند. در مراسم ختمی که آنها به مناسبت فوت آیت‌الله مصطفی خمینی، فرزند امام خمینی برگزار کرده بودند، حسن روحانی برای اولین‌بار لقب «امام خمینی» را برای ایشان به‌ کار برد و آن را ماندگار کرد.

اساسنامه مفصل جامعه روحانیت مبارز اما در سال ۵۷ و هم‌زمان با پیروزی انقلاب تدوین شد. پاسداری مکتبی از انقلاب اسلامی و دستاوردهای آن، نظارت بر امور کشور به منظور استقرار حق و عدالت، ازجمله اهداف این تشکل است. آژماره ۵۸، به توصیه امام خمینی حوزه عملکرد اساسنامه جامعه محدود و

جامعه موظف می‌شود ضمن تجدیدنظر در تشکیلات خود، اعضای شورای مرکزی را انتخاب کند، براین‌اساس بسیاری از بندهای اساسنامه پیشین حذف می‌شود و نام «جامعه روحانیت مبارز» به «جامعه روحانیت مبارز تهران» تغییر می‌کند.

در آن سال ۶۰ نیز مرحوم آیت‌الله مهدوی‌کنی از اعضای مؤسس این تشکل به‌عنوان دبیرکل انتخاب می‌شود و تا سال ۷۵ بر این مسند باقی می‌ماند که در این سال بنا به دلایلی ازجمله بالا رفتن سن استعفا می‌دهد. اما با پذیرفته‌نشدن استعفا مجدداً در این سمت ابقا می‌شود. بعد از فوت ایشان، آیت‌الله موحدی کرمانی دبیری آن را برعهده گرفتند.

جامعه‌روحانیت مبارز
سکان دار مناصب مهم حکومتی

حضور اعضای شورای مرکزی جامعه روحانیت هم از آغاز پیروزی انقلاب در مناصب مهمی چون شورای انقلاب، قوای سه‌گانه مقننه و مجریه و قضائیه، هیات‌های سلح، حوزه‌های علمیه، شورای‌عالی انقلاب فرهنگی، شورای‌عالی امنیت ملی، مراکز آموزش عالی و جایگاه‌های امامت جمعه و نمایندگی ولی فقیه در استان‌ها، نشان از نفوذ این تشکل در مناصب حکومتی است.

اعضای این تشکل از آغاز پیروزی انقلاب همواره

مناصب مهم را برعهده داشته‌اند، حضور آیت‌الله مطهری، آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی، آیت‌الله موسوی‌اردبیلی، حجت‌الاسلام باهنر، آیت‌الله مهدوی‌کنی، آیت‌الله خامنه‌ای و آیت‌الله بهشتی در شورای انقلاب، ریاست آیت‌الله بزرگ بر قوه‌قضائیه،

ریاست مجلس شورای اسلامی در دوره اول و دوم با آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی و در دوره چهارم و پنجم با ناطق‌نوری و همچنین ریاست‌جمهوری

است.». همین نشان می‌دهد که جامعه روحانیت مبارز، تشکلی یکدست و یگنواخت نبوده است.

بعد از ایجاد اختلافاتی در درون حزب جمهوری اسلامی و درخواست آیت‌الله خامنه‌ای و آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی، دو عضو برجسته حزب جمهوری، از امام مبنی بر موافقت ایشان با تعطیلی موقت حزب، این حزب با موافقت ایشان در تاریخ ۱۱ خرداد ۱۳۶۶ تعطیل شد. با تعطیل‌شدن آن، جامعه روحانیت مبارز فعال‌تر شد؛ اما باز هم به مرور زمان با چالش‌های دیگری، ازجمله اختلافات ناشی از مباحث نظری و اجرایی و اختلاف نظر بر سر معرفی نامزدهای مجلس در درون خود مواجه شد و این باعث انشعاب دیگری در آن شد.

تولدمجمع‌روحانیون مبارز

سال ۶۶ در انتخابات مجلس سوم شورای اسلامی اختلاف بین دو تفکر در جامعه روحانیت مبارز به اوج خود می‌رسد. اختلاف آنها بر روی ارائه لیست کاندیداهای خود را شورای مرکزی است که قرارگرفتن بعضی از اسامی در فهرست جامعه روحانیت مبارز بین آنها شکاف ایجاد می‌کند. حجت‌الاسلام کربوبی و موسوی‌خوینی‌ها به‌ خاطر اختلاف در تهیه فهرست انتخاباتی در مقابل شورای مرکزی روحانیت قرار می‌گیرند. مرحوم عمیدزنجانی، از اعضای شورای مرکزی جامعه روحانیت مبارز تهران، اختلاف مهدی کربوبی با شورای مرکزی را حضورنیافتن حجت‌الاسلام محمود دعایی در فهرست عنوان کرده بود. او در فکت‌وگویی آورده بود: «آقای کربوبی این مطلب را به این معنا گرفت که جامعه روحانیت از مسیر اصلی خود که حمایت از انقلاب و انقلابیون اصیل است، دست برداشته و کسانی را که سابقه چندانی در انقلاب ندارند، بر کسانی که کاملاً سابقه دارند و در جریان‌های انقلابی قبل از پیروزی انقلاب هستند، ترجیح می‌دهد» پس از این اختلاف عده‌ای درصدد خروج از جامعه روحانیت مبارز برآمدند. حجت‌الاسلام محتمشیمی‌پور معتقد است، پیشنهاد انشعاب از سوی حاتمی و موسوی‌خوینی‌ها مطرح شده است، او می‌گوید: «آنها به دیدار آقای کربوبی رفت و با توجه به جمع‌بندی‌های به‌عمل‌آمده درباره عملکرد جامعه روحانیت مبارز، پیشنهاد انشعاب و تأسیس یک تشکیلات روحانی مستقل از جامعه روحانیت مبارز مطرح می‌شود». آنها این موضوع را در نامه‌ای به امام خمینی(ره) در میان گذاشتند. ایشان ابتدا به صورت شفاهی موافقت کرده و سپس به صورت مکتوب موافقت خود را با تشکیل مجمع روحانیون مبارز اعلام کردند. مجمع روحانیون مبارز برخلاف جامعه روحانیت مبارز که اعتقاد داشت یک حزب سیاسی نیست، پس

شجونی:

حمایت از روحانی حرف مصباحی مقدم است نه جامعه روحانیت

می‌سوزد که فردی مثل آقای روحانی جامعه روحانیت را راها کند و به کارگزاران و اصلاح‌طلبان بچسبد.

لا فقط حسن روحانی نیست؛ آقای هاشمی‌رفسنجانی و ناطق‌نوری هم قهر روحانیت مبارز چیست؟

این حرف ایشان است و حرف جامعه روحانیت نیست. ایشان ۳۰ سال است که می‌خواهند نگاه‌ها را هم بدون ریا کنند و نتوانسته‌اند. البته فکر نکنم ایشان این حرف را زده باشد.

لا این را در گفت‌وگو با خبرآتلاین گفته‌اند.

من بعید می‌دانم این اتفاق بیفتد. قحط‌الرجال نیست که با این همه اتفاق‌هایی که آقای حسن روحانی ایجاد کرده است، از ایشان حمایت کنیم.

این همه انسان لایق در این مملکت هست؛ از آقای حدادعادل گرفته تا قالیباف و جلیلی و هیچ حاشیه‌ای هم ندارند و می‌توانند بیایند و رئیس‌جمهور باشند و به مردم خدمت کنند.

لا در انتخابات سه سال پیش هم این افراد حضور داشتند اما جامعه روحانیت روی هیچ‌کدام اینها اجماع نکرد.

نکرده باشند، چون قبلاً به ریا آنها ریا نداده‌اند دلیل نمی‌شود به حسن روحانی رای دهند. اصل کار نظام اصولگرایان هستند.

لا اما حسن روحانی هم بالاخره جزء جامعه روحانیت محسوب می‌شوند.

ایشان هفت سال است که از جامعه روحانیت بیرون رفته و عملاً نیست. ما هم واقعاً دلمان

از تنظیم اساسنامه از وزارت کشور مجوز فعالیت گرفت. در جریان انتخابات مجلس سوم فهرست جداگانه‌ای در حوزه انتخابیه تهران داد و توانست پیروزی نسبی نیز به دست آورد.

اختلاف با دولت سازندگی و هاشمی‌رفسنجانی

بعد از فوت امام خمینی(ره) و روی‌کارآمدن دولت کارگزاران، کم‌کم جامعه روحانیت مبارز با دولت دوم آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی دچار اختلاف می‌شود. سال ۷۴ در جریان انتخابات پنجمین مجلس شورای اسلامی، پس از اینکه جامعه روحانیت مبارز حاضر نشد

پنج نفر از افراد پیشنهادی مدیران اجرایی دولت هاشمی‌رفسنجانی را در فهرست انتخاباتی خود

بگذارد. آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی منع خود را از مدیران اجرایی‌اش برای ارائه فهرست جداگانه برمی‌دارد.

آنها هم فهرست کارگزاران سازندگی را ارائه می‌دهند.

هاشمی‌رفسنجانی در خاطرات خود گفته است: «من

از همان اول مخالف انشعاب بودم؛ ولی دوستان ترجیح دادند مدیران اجرایی فهرست جداگانه‌ای برای

کاندیداتوری داشته باشند؛ بنابراین من هم نهی خود را از روی دوستان برداشتم». در این انتخابات علی‌اکبر ناطق‌نوری از اعضای جامعه روحانیت به‌عنوان نفر اول

تهران به مجلس راه می‌یابد و رئیس مجلس می‌شود.

جامعه روحانیت مبارز در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۷۶ نیز بی‌الی‌اکبر ناطق‌نوری حمایت می‌کند؛ اما در آن شکست می‌خورند و دولت اصلاحات آغاز به کار می‌کند.

جامعه روحانیت مبارز در انتخابات مجلس ششم نیز حضور فعالی داشت؛ اما نتوانست موفقیتی در مقابل فهرست اصلاح‌طلبان به دست آورد. آن نکات جالب فهرست کاندیداهای تهران جامعه روحانیت مبارز، حضور آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی، حجت‌الاسلام حسن روحانی، محمود احمدی‌نژاد و غلامحسین الهام در این فهرست است که در نهایت هاشمی‌رفسنجانی به‌عنوان نفر سیم به مجلس راه یافت که قبل از شروع‌به‌کار مجلس استعفا داد.

در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۸۴ نیز، جامعه روحانیت در دور اول انتخابات از آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی حمایت می‌کنند اما در نهایت محمود احمدی‌نژاد به ریاست دولت نهم رسید. اما آنها در انتخابات چهار سال بعد با چرخشی ۱۸۰درجه‌ای درصدد حمایت از احمدی‌نژاد برآمدند. حسین ابراهیمی در رابطه با این تصمیم به خبرآتلاین گفته بود: «در ریاست‌جمهوری نهم، آقای احمدی‌نژاد مورد حمایت جامعه روحانیت نبود. بلکه آقای هاشمی کاندیدای جامعه روحانیت در سال ۸۴ بود اما در انتخابات ریاست‌جمهوری دهم شرایطی پیش آمد که آیت‌الله مهدوی فرمودند بین «فلسه» و «افسند» و «بد» و «دتر» ما به احمدی‌نژاد رای می‌دهیم؛ یعنی در مقابل آن میرحسین موسوی بود که آقایان، وی را قبول نداشتند.»

قهریزگان

۲۰ سال بعد از انشعاب مجمع روحانیون مبارز از مجمع روحانیت، آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی، حجت‌الاسلام حسن روحانی و حجت‌الاسلام علی‌اکبر ناطق‌نوری، سه عضو اصلی این تشکل نیز دیگر در جلسات آن شرکت نمی‌کنند و قهر کرده‌اند. فاصله‌گرفتن این سه نفر به انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۸۸ برمی‌گردد. البته هاشمی‌رفسنجانی تا قبل از انتخابات نیز به دلیل مسائل امنیتی کمتر در جلسات جامعه شرکت می‌کرد، اما اعضای جامعه روحانیت هر سال یک جلسه در دفتر او برگزار می‌کردند. اما سکوت این تشکل در برابر اتهاماتی که محمود احمدی‌نژاد در مناظره معروف خود با میرحسین موسوی به او نسبت داد، باعث شد

هاشمی از جامعه روحانیت مبارز کناره‌گیری کند. قهر ناطق‌نوری نیز داستانی مشابه هاشمی دارد. او یک سال قبل از انتخابات تلاش کرد با طرح کاندیدای «وحدت ملی»، جایگزینی برای محمود احمدی‌نژاد بیابد اما عده‌ای در جامعه روحانیت تلاش کردند در انتخابات احمدی‌نژاد را کاندیدای خود معرفی کنند. ناطق‌نوری به این رفتار اعتراض کرد و چند روز قبل از انتخابات، گفت: «جامعه روحانیت هیچ مصوبه‌ای در حمایت از هیچک از کاندیدها نداشته و موضع ما در این زمینه سکوت و دعوت به مشارکت حادکتری است». در جریان انتخابات نیز احمدی‌نژاد، ناطق‌نوری و پسرانش را متهم به فساد کرد. اتهامی که موجب رنجش او شد و تصمیم گرفت فعالیت‌های خود در جامعه روحانیت را مسکوت بگذارد و اعلام کند دیگر تمایلی به همکاری با این تشکل ندارد. ناطق‌نوری این تشکل را داشت که جامعه روحانیت در برابر این اتهامات از او دفاع کند. جعفرشجونی درباره اینکه چرا جامعه روحانیت از او دفاع نکرد، گفته است: «به این دلیل که آن موقع این را از ما نخواستند. وضعی پیش آمد که باید از جامعه روحانیت خواسته می‌شد این کار را انجام دهد. جامعه روحانیت به این آسانی‌ها حرف نمی‌زند و قلم رو کاغذ نمی‌گذارد. اگر قرار بود از ایشان دفاع کنند، باید درباره هاشمی هم این کار را انجام می‌دادند. چون احمدی‌نژاد در آن مناظره درباره فرزندان هر دو این آقایان سخن گفت». حسن روحانی نیز که مدت‌ها بود به دلیل مشغله‌های سیاسی خود کمتر در جلسات آنان شرکت می‌کرد، بعد از اتفاقات سال ۸۸ ترجیح داد دیگر در جلسات آن شرکت نکند.

ادامه در صفحه ۱۹

آینه دیروز

۹سال پیش درچین روزی

اعتقاد

● دومین هشدار اقتصاددانان به دولت؛ نامه ۵۷ نفر از کارشناسان و استادان دانشگاه به احمدی‌نژاد

● رئیس‌جمهور: بدهی نیکاراگوئه به ایران مانع گسترش روابط نیست

● مشاور مطبوعاتی رئیس‌جمهور: تشکیل شورای انتشار افکار احمدی‌نژاد ضروری است

● علی شمخانی: راهبر دفاعی ایران تغییر نکرده است

● سهم‌خواهی سه‌جانبه برای ریاست اتاق ایران؛ انتخابات بزرگ‌ترین تشکل بخش خصوصی کلید خورد

● معاونان لاریجانی و سلوانا گفت‌وگو کردند؛ تلاش برای تأخیر در تصویب قطع‌نامه‌های جدید

ایران

● پیام تسلیت رهبر معظم انقلاب به مناسبت درگذشت آیت‌الله طباطبایی قمی

● حسابرسی ۳۰ سال دارایی مسئولان؛ دولت، لایحه شفاف‌سازی و رسیدگی به اموال و

دارایی‌های مسئولان کشور را تقدیم مجلس کرد

● در مذاکرات احمدی‌نژاد و اورتکا توافق شد؛

سفر هیات فنی ایران برای ارزیابی پروژه‌های پیشنهادی نیکاراگوئه

● انتقاد نمایندگان مجلس از همراهی باکو با طرح سیر موشکی آمریکا

● وزیر رفاه پیشنهاد داد: تعیین خط بقا به جای خط فقر

● سخنگوی شورای شهر: شهرداری تهران پول‌های اضافی گرفته شده را بازمی‌گرداند

کیم‌جان

● سخنگوی وزارت خارجه از سفر قریب‌الوقوع سعودالفیصل به تهران خبر داد

● در پایان سفر دوروزه رئیس‌جمهور نیکاراگوئه به تهران صورت گرفت؛ بدرقه چریک

ساندینست

● آیت‌الله طباطبایی قمی در ۱۰۰سالگی درگذشت

● جمعی از اقتصاددانان در نامه‌ای به رئیس‌جمهور خواستار تسریع در اجرای ابلاغیه اصل ۴۴ شدند

● متکی: دعوای آمریکا و روسیه زرگری است

● معاون‌اول رئیس‌جمهوری: مصوبات دولت

در راستای حفظ و تقویت بنیان خانواده است

● علامه فضل‌الله: واشنگتن به دنبال

اقتاب

● آیت‌الله هاشمی‌شاهرودی: استفاده گسترده از مجازات زندان برخلاف شرع اسلام است

● هاشمی‌رفسنجانی در دیدار معاون نخست‌وزیر عراق: پیچیدگی اوضاع عراق،

افغانستان، لبنان و فلسطین بی‌ارتباط با یکدیگر نیست

● امتناع وزیر بهداشت از رونمایی از داروی ایرانی ضدسرطان

● در نامه ۵۷ استاد اقتصاد به رئیس‌جمهور: بی‌اعتنایی دولت به نظر کارشناسان در حوزه

سیاست‌گذاری اقتصادی

● معاون قضائی دادستانی تهران: نیروی انتظامی حق ورود به حریم خصوصی افراد را ندارد

● آیت‌الله مکارم‌شیرازی: نخبگان توانمندی خود را به دولتمردان ثابت کنند

جمهوری اسلامی

● ژنرال پاول، وزیرخارجه سابق آمریکا: برقراری امنیت در عراق از طریق نظامی امکان‌پذیر نیست

● دیدار مقتدی صدر با آیت‌الله سیستانی

● اورتگا: جهت‌گیری ملت‌ها و دولت‌های آمریکای لاتین به سمت مواضع انقلابی ایران در

حال تغییر است

● طرح وزیر کشور به دولت برای کاهش تعطیلات نوروزی

● سیدعبدالعزیز حکیم به تهران آمد

● آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی در دیدار معاون نخست‌وزیر عراق: ایجاد امنیت و پیشرفت عراق

خواست جمهوری اسلامی ایران است

اطلاعات

● سیدحسن خمینی در دیدار با رئیس‌جمهور احمدی‌نژاد: هزینه مصرف انرژی در کشور

سرسام‌آور است

● رئیس مجلس: آزادی قدس و سبززمین‌های اشغالی هدف اصلی مسلمانان جهان است

● هشدار اروپا درباره پیامدهای خطرناک

تصمیم آمریکا برای مسلح‌کردن گروه‌های سنی عراق